

Aşkı Ve Ruhumdan Nükseden O Nidayı Anlıyormuydum

– Yazan Adam · 24 Kasım 2010

Bilmem ki nasıl bir cevap vererek, bu suallerin rıhtımında dinleneyim
Kalbimin ve afakımın ruhumda açtığı serancamı hakkıyla inceleyeyim
Aklımın, izanımın irademe kifayet etmediğini acıyla terennüm edeyim
Bir çaresizlik ve muhtaçlığımın hicranıyla, aşkın sahibine iltica edeyim

Mücerret olan hüznün yadıyla, sancıları uyandıran bayramlar geliyor
Müzdelifede, minada ve arafata yollara düşmüş umutlar ne söylüyor
Gözlerim nazar ederken sessizce yaşlar dökülüyor kalbim niye inliyor
Mahşeri serencam, gönlün kapılarını aralayan o heyecan şevk veriyor

Kurban olmak için bekleyen canlar, niyetin sıtkında korku yaşayanlar
Kalbin ve ruhun yegane sahibinde buluşan insanlar, sürurla ağlarlar
Lakin bir hüznün çöküyor içime, iman ettiğim akaidim niye sessizlikte
Bir hicran ile dile gelen aşk ve sevda ne kadar hakikatin teslimiyetinde

Ah şu çocuklar umudumun için bin bir vesileler ikliminde neden çile
Ne hakkıyla bir edep kaldı ne nesiller afadı gönül için aşkla kucaklaştı
Niçin akletmek ve ruhu esareten arileştirmek tuhafıktı geriye ne kaldı
Keyfilikte zikredilen nefsanilik nekadar bayram için kurban edilen andı

Mağazalar dolup taşıyor ve sokaklar nefes almakta zorlanıyor ne oluyor
Hani mananın vecdine abat olacak nefes, aşkın fırsatine ram olacak o ses
Ruhumdan fıgan eden, kalbimin derinliğinden gelen ve sualleşen bir aşk
Gönül kapımı neden açmıyor, yüreğime inşirahı sunmuyor ve hıçkırıyor

Mustafa CİLASUN